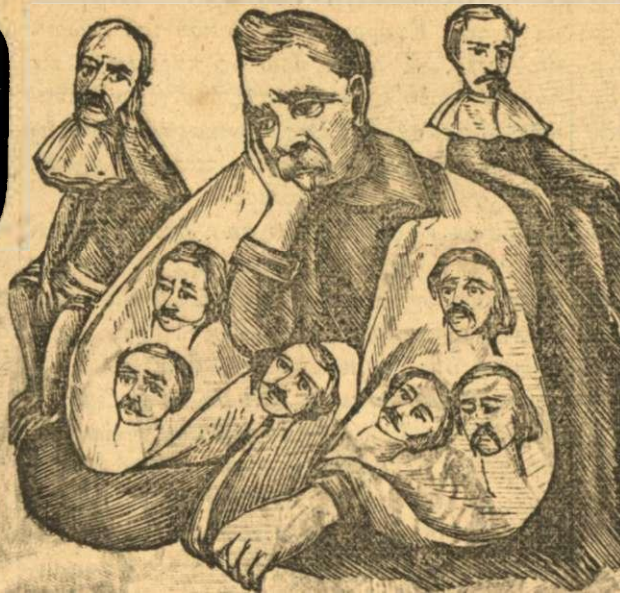

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Λαύριον, 15 Φεβρ. 1876.

Φίλτατε Ἀριστόφανες!

Πρὸ πολλοῦ ἤθελον νὰ σοὶ γράψω περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ διατρεχόντων, περιέμενον ὁμῶς νὰ ἴδω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νέας μεθόδου τῆς νεοκατασκευασθείσης καμίνου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τὸν ὁποῖον ἔφερον ὁ κ. Νέγρης, δαπανήσας εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας οὐκ ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἀνεύρευσιν αὐτοῦ τοῦ καμινεοῦ τῶν ἐκβολῶν, ὅστις λαμβάνει καὶ 25,000 φράγκων. Σήμερον δὲ, ὅτε ἡ κάμιнос με ὄλας τὰς εἰς αὐτὴν ριφθείσας πλουσίας ὕλας ἐξήγαγε μόνον μίαν χελώνην, καὶ ὅλοι ἐθαύμασαν τὴν σοφίαν τοῦ κ. Νέγρη, διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ὁποῖου ἐδαπάνησεν ἡ ἐταιρία 35,000 φράγκων, ἀποφασίζω νὰ χαράξω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς.

Καὶ ἄλλοτε κατήγγειλα διὰ μακρῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐταιρίας τοῦ Λαυρίου τὰς πολλὰς ἀπάτας καὶ καταχρήσεις, τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν ἐδῶ διεπόντων τὴν τύχην τῆς ἐταιρίας, οὐδεὶς ὁμῶς ἐδῶκεν εἰς

τούς λόγους μου τὴν ἐλαχίστην ἀκρόασιν, καὶ ἡ φωνὴ μου ἀπέβη φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Λαμβάνων πάλιν ἀφορμὴν ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐδῶ καθ' ἑκάστην, θέλω προσπαθῆσαι νὰ ἀφηγηθῶ ἐν ὀλίγοις ἐν πρᾶς ἐν τὰ πραξικοπήματα τῶν ἐν Λαυρίῳ ἀνωτέρων ἀπαλλήλων τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρίας, διὰ τὴν πρόοδον τῆς ὁποίας ἐνδιαφέρομαι τὰ μέγιστα. Καὶ πρῶτον θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τοῦ πρῶτον διευθυντοῦ Δ. Παπαγεωργίου.

Οὗτος διορισθεὶς διευθυντὴς με μνησίον μισθὸν δραχ. 880 καὶ 80[00 παρὰ τοῦ πρῶτον Συμβουλίου τῆς ἐταιρίας, ἦλθεν εἰς Λαύριον καὶ ὡς μόνον καθήκον του ἐνόμιζε νὰ λαμβάνη κατὰ μῆνα τὴν οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσότητα τῶν ἀνωτέρω δραχμῶν παραδοθεῖς δὲ εἰς τὰς τρυφὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις, καὶ διάγων βίον Κοτζάμπαση, οὐδέποτε ἐφρόντιζε νὰ ἐξετάζη ἐπιτοπίως καὶ ἐν ἑκαστῶν τὰ ἔργα τῆς ἐταιρίας, ἀλλ' ἀνέθετε τὴν ἐπιτήρησιν τούτων εἰς τὸν χαριτωμένον Φοντριέρ, ὅστις, ζῆλῶν τὴν προκοπὴν τοῦ ἐν λόγῳ διευθυντοῦ, δὲν ἔκαμνεν ἄλλο τι, παρὰ νὰ διορίζη καὶ παύη τοὺς

δυστυχεῖς ἐργάτας, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξετάζη τὰ ἔργα καὶ νὰ θέτῃ τοὺς καταλλήλους εἰς ἕκαστον τούτων. Οὕτως εἰς θέσιν Μπαρμπάλιακι 130 ἐργάται ἐκαθάριζον ποσότητα σκωριῶν 60 κάρρων, ἐνῶ ἐμπειρὸς ἐπιστάτης ἔλεγεν, ὅτι με μόνον τριάκοντα ἐργάτας δύναται νὰ καθάρισῃ τὴν αὐτὴν ποσότητα τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐργασίας ἐπὶ ἔτος ὀλόκληρον, καταναλωθεισῶν οὕτως ἱκανῶν χιλιάδων δραχμῶν ἕνεκα τῆς ἀκρίσιας τῶν Παπαγεωργίου καὶ Φοντριέρ. Ἐκτὸς τούτων πολλὰ ἔργα τῆς ἐταιρίας ἐξετίθεντο εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἀφοῦ δὲ ἐμειοδοτοῦντο ὑπὸ διαφόρων ἐργολάβων, δὲν κατεκυροῦντο ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου μειοδότου, ἀλλ' ἀνεβάλλετο ἡ δημοπρασία, διδομένου τοῦ ἔργου λαθραίως εἰς τοὺς εὐνοουμένους τῶν Παπαγεωργίου καὶ Φοντριέρ με τιμὴν περισσοτέραν ἐκείνης τοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ τελευταίου μειοδότου, ὡς συνέβη τοῦτο εἰς τὸν Ἰάκωβον Παξιμάδην διὰ τὴν ἐκ τῶν βαγονίων εἰς τὰς καμίνους μεταφορὰν τῶν σκωριῶν, εἰς τὸν γυναικάδελφον τοῦ κ. Κα-

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΕΡΝ.

Ἄρχισε, καλὴ μου Μούσα, ἕνα στεναγμὸ νὰ βγάλῃς,
 Καὶ με λύπη τὸ ταξεῖδι τοῦ χοντροῦ Λαβερν νὰ ψάλλῃς.
 Δὲν θὰ λέγῃς πιά γιὰ τοῦτον χωρατὰ πολλὰ κι' ἀστεία...
 Φεύγει πλέον ὁ Λαβέρνης... πάει μέσα 'ς τὴν Γαλλία.
 Πάει πλέον ἡ Σορράντη καὶ ἡ Βέρθρα κ' ἡ Φιορέλλη...
 ὦ! καῦμός καὶ δυστυχία 'ς τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη!

Τῆς σαρακοστῆς τὴν πρώτη καὶ ἀγίαν ἑβδομάδα
 Ἄφησ' ὁ Λαβερν ὑγεία εἰς τὴν φίλην του Ἑλλάδα,
 Κι' ἀπὸ τὴν πολλήν του λύπη οὐτ' ἐγέλα οὐτ' ὠμίλει...
 Τὸν ἐσυνωδῆσαν ὅλοι οἱ ἀγαπητοὶ του φίλοι,
 Τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη, καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς κ' ἐκεῖνοι
 Π' ἀγαποῦσαν τὴν Σορράντη, τὴν Φιορέλλη, τὴν Κολλίντη.

Ὁ θεόκουφος Ροῖδης, ὁ γενναῖος Δεληγιάννης,
 Ἄννινοσ, Μανσόλας, Σοῦτσοσ καὶ Βαμπᾶσ ὁ μπεχλιβάνης,
 Ὁ γνωστὸσ Καμποῦρ—Ἐφέντης. ὁ Μιμίκοσ ὁ τραμποῦκοσ,
 Ὁ ξανθὸσ ὁ γραμματέας, καὶ ὁ Μαῦροσ μας ὁ κοῦκοσ,
 Ὅπου κόντεψε νὰ χάσῃ γιὰ τὴν Βέρθρα τὸν παρὰ του,
 Καὶ κοντὰ εἰς ὅλα τὰλλα καὶ τὰ ἐλαφρὰ μυαλά του.

Ὅλ' οἱ κύριοι ἐτοῦτοι σὲ δυὸ κάρρα μέσα ἔμπηκαν,
 Καὶ με σύγχυσι κι' ἀντάρτα 'ς τὸν Παιρέα κατεβήκαν,
 Καὶ σὲ μιὰ ταβέρνα ἔπηγαν, καὶ ἐφάγανε φασούλια,
 Ἐλθαῖσ πράσιναισ καὶ μαύραισ, ρεπανάκια καὶ μαρούλια.
 Κουκιά, κόκκινω χαβιαρι, σκόρδα καὶ τουρσί κρεμμύδια,
 Κ' εἶπαν ὠμορφα τραγοῦδια, κ' ἐπαιξαν πολλὰ παιχνίδια

Ἄφοῦ ἐφαγαν καὶ ἤπιαν ἀπὸ τὴν ταβέρνα φύγαν,
 Κ' εἰς τὴν προκουμαία κάτω μαζεμμένοι ὅλοι ἔπηγαν,
 Καὶ ἐπάσαν δυὸ μαούναισ, καὶ ἐπῆγαν 'ς τὸ βατόρι,
 Καὶ ἐκεῖ ἐτραγοῦδησαν τῆς Κυρᾶς Ἀγκῶ τὴν κόρη.
 Ἄλλὰ ἔξαφν' ὁ Λαβέρνης 'ς τὸ φουγάρ' ἀπάν' ἀνέβη,
 Καὶ ἀρχίνισε ἀμέσως μοναχὸσ νὰ ῥητορεύῃ.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Π. Δροσοπούλου

Δὲν εἶχε, βράδυ
 Σίμωσ' ἀκόμα,
 Σκοτάδι μαύρο
 Κι φοβερό,
 ὁ μαύρος χάρος
 Τὸ κλει τὸ στόμα
 Καὶ τὸν ἀφίει
 Κάτω νεκρό.

Τὸ λείψανό του
 Τὸ ἀλλουθοῦσαν
 Φτωγοὶ καὶ γῆρας
 Πῶσ' ἀνὰ πλάκα
 Τὸν ἀγαποῦσαν,
 Καὶ ἐδῶρετο
 Πάντοτε τὸν ἰστέον
 Ὅσο ἔκ τὸ χάρισμα
 Ἐδῶρετο ὅταν
 Καὶ μετ' ἀπὸ
 Ὅπως ὑποπόθηται
 Τὸν διψασμένο ὄρα
 Καὶ τὸν φτωχό
 Ἐργαίς με δάκρυα
 Πικρὰ ἐβγαίνει
 Ἀπὸ τὴν κηδείαν
 Τὸ ὄρανο,
 Κι ἀντάμα ὀλαίς
 Ἀργὰ πηγαίνει
 Μετ' τὴν ψυχὴ του
 Σ' τὸν οὐρανό.

φρεζοπούλου Παναγιώτην διὰ τὰς ἐκκαθα-
 ρίσεις τῶν σκωριῶν, καὶ εἰς πολλοὺς ἄλ-
 λους. Ἐπίσης ἐδόθη ἐργολαβικῶς εἰς τινὰ
 Μικραίων ἢ πλῆθους τῶν σκωριούχων γω-
 μᾶτων πρὸς δρ. 10 τὸν τόνον, ἐνῷ πολλοὶ
 ἀναφοραὶ ἐδόθησαν ἐν μέρους τῶν Εὐς. Κα-
 ραπέτα καὶ Θεοδ. Παπακωνταντίνου, Ζη-
 τούντων τὴν πλῆθυν πρὸς δρ. 6 μόνον καθ'
 ἕκαστον τόνον, οὕτω δὲ πάλιν ἐζημιώθη ἡ
 ἔταιρία ἰκανῶν ποσότητι χρημάτων. Σήμε-
 ρον ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελεῖται μὲ μόνον
 δρ. 4 ἀντὶ 10.

Περιορίζομαι εἰς ταῦτα, πεποθῶς δὲ, φέ-
 λε Ἄριστόφανος, εἰς τὴν φιλοπατρίαν σου
 καὶ τὰ ἐλευθέρια φρονήματα σου, πιστεύω,
 ὅτι θελεῖς δημοσιεῖν ὅσα θὰ σοὶ γράψω προ-
 σεγῶς περὶ τῶν ἐδῶ λαμβανουσῶν χώραν
 κλοπῶν καὶ κατὰχρησῶν, διὰ νὰ ἀνοίξωσι
 τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν οἱ μέτοχοι καὶ ὁ δυσ-
 τυχῆς λαός, καὶ νὰ ἰδῶσι ποὺ κατασπατα-
 λῶνται τὸσάκι χιλιάδες δράχμων.

Εἰς φίλος σου,
 Πυρλάς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν Τρίτην ἐξεκλούθησεν ἐν τῷ εἰδικῷ
 δικαστηρίῳ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. Ἐξε-
 τάσθησαν δὲ οἱ ἐξῆς: Γ. Γονιδῆς, Ἀθ. Μο-
 λουχός, Γ. Ἀντζουλᾶς, Ἀνθίμος Ἀναγνω-
 στόπουλος καὶ Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης.

Τὴν Τετάρτην ἐξετάσθησαν οἱ ἐξῆς: Κ.
 Μπαβάλος, Ν. Στρατηγόπουλος, Α. Οἰκο-
 νόμου, Α. Πουρναρᾶς, Δημ. Πουρναρᾶς, Μ.
 Βενέτης, Δ. Γραφειῶδης, Δ. Βαρδουνιώτης,
 Κ. Ψαρούλης καὶ Ἰω. Κανέλλης.

Τὴν Πέμπτην ἐξετάσθησαν οἱ μάρτυρες
 Α. Θεοδοσιάδης, Α. Φαρμακόπουλος, Ἰω.
 Μερκούρης, Σ. Δειμῆδης, Θεμ. Μαλικόπου-
 λος, Α. Γούδας, Α. Βαλέττας, Η. Παπαρ-
 ρηγόπουλος, Η. Εὐμορφόπουλος καὶ Κ. Κο-
 λοκοτρώνης.

Χθὲς δὲ ἐξετάσθησαν καὶ οἱ ὑπολειφθέν-
 τες μάρτυρες διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πα-
 τρῶν. Πάντων δὲ αἱ μαρτυρίαι ἐπιβαρύνουσι
 καὶ τὸν Γιάννη καὶ τὸν Βασίλη, ἰδίως δὲ τὸ

Ζητούπωτο καλοῦγεροπαῖδι, τὸν μεσίτην Περ-
 Οἰκονομόπουλον.

— Κατ' αὐτὰς συνετάχθη συμβόλαιον τῆ
 διαταγῇ τοῦ ἐπι τῶν Οἰκονομικ. ὑπουργείου
 μετὰ τοῦ Ἐσθόρου Λαυρίου καὶ τοῦ Γεωργ.
 Φωντρίου, οὗ ὁ πρῶτος παραγρεῖ εἰς
 τὸν δεύτερον συνετεία τῆς ἀνωτέρω διατα-
 γῆς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐθνικὰς ἐν Λαυρίῳ
 καλλιεργήσιμος γαίας, ἵνα τὰς καλλιεργή-
 τοῦ ὑπουργείου, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τοῦτο, ἔ-
 πρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι αἱ ἐθνικαὶ
 γαῖαι ἐκτιθεῖναι εἰς δημοπρασίαν, καὶ δὲν
 παραγυροῦνται εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ἀτομον
 χιλιάδες στρεμμάτων γαιῶν, ἐνῷ πλεῖστοι
 ἔχουσι ἐπιβάλλαι ἐκθέσεις περὶ καλλιεργ-
 γείας ἐθνικῶν γαιῶν ἄλλως τε ἔπρεπε νὰ
 σκεφθῆ, ὅτι ἐκ μόνῃ τῆς καλλιεργείας τοῦ
 Φωντρίου, τὸ δημόσιον ζημιούται σπουδαίως.
 Διότι ἀφ' ἐνός εἶνε ἐλάχιστος ὁ προβλεπό-
 μενος φόρος, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τόσῃν πο-
 σότητι στρεμμάτων γαιῶν δὲν θὰ ἦνε δυ-
 νατὸν νὰ γνωσθῇ τὸ ἀκριβὲς ποσόν, ἀλλ'
 δεῦν νὰ καλλιεργῆ οὗτος ἅπαντα ταῦτα,
 ἀλλὰ θὰ ἐμπορευθῆται, παραγρωῶν καὶ εἰς
 ἄλλους πρὸς καλλιεργείαν. Πιστεύομεν ὅτι
 ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργός θὰ ἀναγνω-
 ρίσῃ τὴν γενομένην ταύτην παράλογον σύμ-
 θασιν, καὶ θὰ ἀκυρώσῃ ὅσον τάχιον τὴν ἐν
 λόγῳ παραχωρησιν, ἵνα εἶνε παράνομον
 καὶ ἴαν ἀδίκον ἐνταυτῷ νὰ ἦνε μόνος ὁ
 Φωντρίου κάτοχος καὶ καλλιεργητῆς χιλιο-
 ἄδων στρεμμάτων γαιῶν, καὶ νὰ μὴ δύναται
 ἄλλος νὰ καλλιεργῇ οὔτε διὰ κῆπον. Ἐπι-
 ζομεν ὅτι δὲν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπανελ-
 θωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

— Ὁ ἐμπορὸς κ. Ἰω. Κανέλλης, ἐξετα-
 ζόμενος ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου,
 εἶπεν ὅτι ὁ μεσίτης Οἰκονομόπουλος εἶχε
 πάρει ἀπὸ τὸν Μπακατοῦλαν δρ. 14 χιλ.
 δι' ὑποψήφιόν τινὰ ἀρχιεπίσκοπον μετ' ἵκαν-
 ὅ τοῖς 0(0) κατὰ μῆνα, ὁ πραγματικὸς ὅμως
 τόκος ἦτο 2 τοῖς 0(0), 4 δὲ τοῖς 0(0) ἐκρά-
 τησεν ὁ Οἰκονομόπουλος. Ἴδου ποῖον κνώ-
 δαλον διετέλεσεν Εἰρηνοδίκης καὶ διένεμε-
 τὴν δικαιοσύνην, ἄνθρωπος οὔτε συνείδησιν
 ἔχων, οὔτε ἱερὸν, οὔτε ὀσιον. Καὶ ὁμως ὁ

Ἄριστόφανος. Μασκαρευθεὶς εἰσήλθεν
 εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους αἰθούσας, ἐγγέλα-
 σαν, ἐχώρευσε καὶ ἐχαριεντίσθη με εὐειδέις
 κυρίας, τὰς ὁποίας δὲν εἶχε τὴν τιμὴν νὰ
 γνωρίζῃ, καὶ τὰς ὁποίας ἐκάμε νὰ πύσωσιν
 εἰς τὸν κόλπον τῶν ἄμα τῆ ἀποκαλύψαι του.
 Ὅθεν πιεθεῖται, ὅτι οἱ καλοὶ συνδρομηταὶ του
 θὰ τὸν συνχωρήσωσι, διότι δὲν ἐνεφανίσθη
 τὴν παρ. Τετάρτην ὅσον καὶ ἀν προσεπά-
 θησεν, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἐμφανισθῇ, διότι
 ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας δὲν εἶχε σῆμα τὰς
 φρένας του, ὡς δὲν πᾶς ἐχουσι καὶ ἐκεῖνοι,
 οἷτινες τῷ καλυσεροῦσι τὴν συνδρομῆν τῶν.
 — Ἐλάβομεν καὶ τὸν ἀριθμὸν 18 τοῦ
 ἐν Ζακύνθῳ ἐκδομένου περιοδικοῦ ἡ «Κο-
 ρίνανθ». Τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ὡς καὶ ἀπαν-
 τᾶται ἐν αὐτῷ, περιέχει ὑλὴν τερπνὴν
 καὶ ὠφέλιμον. Διὰ τοῦ φυλλαδίου τούτου
 συμπληροῦνται τὰ Ἀ. ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ
 ἀξιολόγου τούτου περιοδικοῦ ἔτος, ὅπερ ἴε-
 λει ἐξακολουθῆσαι ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα
 κεκοσμημένον ἐν εἰκόνας προσθεμένου ἐνός
 ἑπὶ τυπογραφικῶν φύλλων εἰς ἕκαστον φυλ-
 λάδιον. Συνιστῶμεν ἀπὸ τοῖς φιλομουσίοις,
 εὐτελοῦς ἄλλως τε — μὸλις ὀκταδράχμου
 — οὔσης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς. Περιεχό-
 μενα τοῦ ἐν λόγῳ φυλλαδίου εἰσι τὰ ἐξῆς:
 Ὁ λόφος τῆς ἐπιστήμης, ἐκ τῶν τῆς κυ-
 ρίας Barbauil. — Ἰακώβος δὲ Μπατραβέ-
 ζης. — Ὁ Πλούταρχος ὡς ψυχικὸς ἰατρός
 παρ' ἔθνηκοις. — Βιβλιογραφία. Ὁ ὄρκος,
 ποιήματα Γ. Μαρκοῦ. — Χρονικά. — Ποίσεις.
 Λύσις Αἰνίγματος: ἰσχυροδενεὺ ποτὲ μιν
 — Μεταξὺ τῶν κατὰ τὰς ἀπόκρευω δο-
 θεισῶν ἐσπερίδων τὴν πρώτην κατέχευ θέσιν
 ἡ ἔσπερις τοῦ κ. Μπαλατζί, γόνου εὐ-
 κλειστάτης οικογενείας, ἐν ἣ ὁ κ. Λεβίδης
 διὰ τῆς ἐγνωσμένης συμπαθητικῆς αὐτοῦ
 φιλῆς φωνῆς ἐψάλλε τὸ κάτωθι ἀσματίον
 συνοδειόμενος διὰ τοῦ πιάνου, παίανίζον-
 τος τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν ἱατροῦ κ. Θεοδώ-
 ρίδου. Μετὰ τὸ πέρας ὁ ἀξιότιμος κ. Μπαλα-
 τατζῆς ἰδίαις γερσίον ἔθετο στεφάνους ἐκ
 Λαυριωτικῆς πύκης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ
 νέου Σόρια κ. Λεβίδου καὶ τῶν λοιπῶν συν-
 δαιτημόνων, θέλων νὰ ἐκφράσῃ συμβολικῶς
 τὸν διακαῆ πόθον ἀπάσης τῆς εὐγενούς ὀ-

μηγύρευς. Ἐν τῇ συνανατροφῇ ταύτῃ ὁ
 κ. Θεοδώριδος, θέλων νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυ-
 μασμόν του πρὸς τινὰ καμψὴν κυρίαν, πα-
 ρωμοίασεν αὐτὴν μετ' τὴν γέφυραν τῆς Κων-
 στατινουπόλεως.

Αξιότιμος φίλε, ἐπεὶ περὶ νοσητέον νό-
 ῳ ὑπονηστέω Σκοτάδι μαῦρο
 ἔν τῷ προλαβόντι φύλλῳ σαεχθρὸς τίς
 τῆς ἀληθείας ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀμερολη-
 πτου φίλου ἐπετέθη λάβρος κατὰ ἀξιοτί-
 μων προτύπων τοῦ τόπου μας, καὶ δὴ τὰ
 τῆς ἀρχῆς διειπόντων, κατέβηκε ἡ κίτυ
 Ἔγνωτόν εἶνε πόθεν προέρχονται αἱ κατὰ
 τῆς Ἀστυνομίας μας συνωμοσίαι, καὶ δὲν
 τοῦτο ἀπέω ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιχρί-
 νω τὰ παρά τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας γρά-
 σέντα, καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ ἀρκούμα
 ἀπλωσὴν νὰ διαπαραστήσω τῆς ἀπεστῆμ
 ἢν ἡ εὐπιστία σας σὰς ἐρρίψεν. καὶ τοῦ
 Ἐάν ὁ κύριος οἶκος ἐνόμιξεν ἀπεύθε-
 ρασπίζει τὸν Ἀστυνόμον κ. Λέστον, κατ' ἡ
 γορῶν τὸν ὑπαστυνόμον, ἡ ὅτι περιάπτει
 ὄνειδος εἰς ἀμφοτέρους διὰ κακόφημον δο-
 ξασίαν, ἀποδεικνόμενῃ αὐτοῖς, λαθάνεται
 μεγάλης.

Ὁ κ. Λέστος εἶνε γνωστός ἐν Ἐρμουπό-
 λει καὶ ὡς ἐμπορὸς, καὶ ὡς μεσίτης καὶ ὡς
 αστυνόμος. Τὸν βίον διῆγεν ἀνεπιλήπτως,
 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτοῦ ἡ Ἀστυνομία
 σήμερον, καὶ τὴν συμπράξει τοῦ ἐπίσης δυσ-
 σφημιζομένου κ. Ἐρηδαχῆ, διατηρεῖ τὴν
 πόλιν εἰς ἀκραν ἡσυχίαν. Ἐάν ὁ κ. Λέστος
 ἦνε σήμερον πτωχὸς ὡς ὑπάλληλος, ἔαν
 ἔχη ἐνδεῆ πολυμηλεῖ οἰκογενεαν, ἡ ἔαν
 οἱ υἱοὶ του ὡς νέοι διεσκέδασαν ποτὲ, δὲν
 ἐδικαιοῦτο ἐκ τούτου ὁ ἀνταποκριτῆς σας
 νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς οικογενείας του πλά-
 γίως καὶ ἰησουλτικῶς, οὐδ' ἔπρεπε νὰ ὑπα-
 νίσσηται τὸν κ. Ἐρηδαχῆν διὰ τὰ χαρτο-
 παίγνια, ἐνῷ ταῦτα ἐπετραπήσαν ἄρην τῶν
 Ἀπόκρευω παρὰ τῆς δικητικῆς ἀρχῆς.
 Μένω ἕως ἐδῶ, συνιστῶν εἰς ὑμᾶς νὰ
 σταθμίσητε τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ εὐπιστίᾳ τὸ
 εἰλικρινῆς τῶν ἐν τῷ φύλλῳ σας καταχω-
 ριζόμενων, ἐξ ἀμεροληπτοτέρας πηγῆς ἀ-
 ρυόμενος αὐτά. Προσεγῶς πλεῖότερα.
 Ε. Β.

Ὁ κ. Λέστος εἶνε γνωστός ἐν Ἐρμουπό-
 λει καὶ ὡς ἐμπορὸς, καὶ ὡς μεσίτης καὶ ὡς
 αστυνόμος. Τὸν βίον διῆγεν ἀνεπιλήπτως,
 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτοῦ ἡ Ἀστυνομία
 σήμερον, καὶ τὴν συμπράξει τοῦ ἐπίσης δυσ-
 σφημιζομένου κ. Ἐρηδαχῆ, διατηρεῖ τὴν
 πόλιν εἰς ἀκραν ἡσυχίαν. Ἐάν ὁ κ. Λέστος
 ἦνε σήμερον πτωχὸς ὡς ὑπάλληλος, ἔαν
 ἔχη ἐνδεῆ πολυμηλεῖ οἰκογενεαν, ἡ ἔαν
 οἱ υἱοὶ του ὡς νέοι διεσκέδασαν ποτὲ, δὲν
 ἐδικαιοῦτο ἐκ τούτου ὁ ἀνταποκριτῆς σας
 νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς οικογενείας του πλά-
 γίως καὶ ἰησουλτικῶς, οὐδ' ἔπρεπε νὰ ὑπα-
 νίσσηται τὸν κ. Ἐρηδαχῆν διὰ τὰ χαρτο-
 παίγνια, ἐνῷ ταῦτα ἐπετραπήσαν ἄρην τῶν
 Ἀπόκρευω παρὰ τῆς δικητικῆς ἀρχῆς.
 Μένω ἕως ἐδῶ, συνιστῶν εἰς ὑμᾶς νὰ
 σταθμίσητε τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ εὐπιστίᾳ τὸ
 εἰλικρινῆς τῶν ἐν τῷ φύλλῳ σας καταχω-
 ριζόμενων, ἐξ ἀμεροληπτοτέρας πηγῆς ἀ-
 ρυόμενος αὐτά. Προσεγῶς πλεῖότερα.
 Ε. Β.

Ο ΛΕΒΙΔΗΣ.

Εἶδα κ' ἐπαθὰ γὰ νάμπω 'ς τὸ Ἀρσάκειον.. ἐμπήκα,
 Κ' ἐκεῖ μέσα πλοῦτον, δόξαν κ' ὅλα τὰ καλὰ εὐρήκα,
 Καὶ με μίᾳ καλῇ κυρίᾳ καὶ κουμπάρα μου φιλάτη,
 Ποῦ μοῦ ἐκλίνε με χάρι τὸ γλυκυτό της μάτι,
 Ἐμελέτησα καὶ ἤδρα ἕναν ἄλλον νεὸν τρόπον,
 Ποῦ πλουτίζει ὁ καθένας δίγως βάσανα καὶ κόπον.
 Ἐβαλα τὸ μέγαρόν μου μίᾳ φορᾷ 'ς τὴν λωταρία,
 Κι' ἄμα ὅλα πουληθῆκαν τοῦ σπητιοῦ μου τὰ λαχεῖα,
 Σ' πὸν κουφὸ πορριζα τότε, κ' ἀρχισα καλὰ καὶ πρῶγω,
 Καὶ δὲν δίνω εἰς κανένα γιὰ τὰ ὅσα κάνω λόγο.
 Ἄς φωνάζῃ καὶ ἀς λέγῃ ὁ καθένας ὅτι θέλει...
 Τοῦς περιφρονᾷ τοῦς βλάκας.. γιὰ κανένα δὲν με μέλλει.

Εἰς τὸ Λαύριον νὰ ἔμπω κ' ἐγὼ Σὺμβουλος με φθάνει,
 Καὶ θὰ ὄδῃ τὴν ἔταιρία πόσα κέρδη θὲ νὰ κάνῃ,
 Μέρημα εἰς τοῦς μετόχους φθάνει μόνον νὰ μὴ δώσω.
 Ἰσλοφτισμὸν μεγάλον ἐμπροστά των θε νὰ στρώσω
 Μετ' τὴν νέαν μέθοδόν μου, καὶ τὸ στόμα μου θ' ἀνοίξω,
 Καὶ εἰς ὅλους νεὸν δρόμον, νέαν πλοῦτη θὲ νὰ δείξω.

Ὁ καλοὶ μου φίλοι, εἶπε, δὲν εἰδεύρετε τί λύπη
 Ὁποῦ ἔχω δ' καυμένο, καὶ μέγαλο καρδιοκτύπι!
 Ὅσο, φίλοι, συλλογοῦμαι ὅτι τώρα εἰς ὀλίγο
 Μετ' τὴν ἔταιρία ὄλη ἀπ' τοὺς φίλους μου θὰ φύγω
 Κι' ἀπ' τὴν ὠμορφὴ Ἀθήνα, καὶ θὰ πάω 'ς τὸ Παρίσι,
 Εὐθὺς τρέχουνε τὰ δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια μου σὰν βρύσι.

Μὲν ἀμί, ἔχει ὑγείαν... πάω πάλι 'ς τὴ Γαλλία,
 Καὶ ἀφίνω τὴν Ἑλλάδα.. τί μεγάλη δυστυχία!
 Ἄλλὰ ὅπου, ποθητοὶ μου, τὸ ποδάρι μου πατήσω,
 Τὴν καλὴ μου τὴν Ἀθήνα δὲν θε νὰ τὴν λησμονήσω.
 Εἰς αὐτὴν τὸν νοῦ μου θάχω, καὶ εἰς σὰς, καλοὶ μου φίλοι,
 Ὅπου ἤσαστε γιὰ πάντα τοῦ θεάτρου μου οἱ στύλοι.

Ἄχ! καὶ πῶς νὰ λησμονήσω τὴν Ἀθήνα τὴν καυμένην,
 Ποῦ ἐπέρασα ὡς τώρα μίᾳ ζωῆ χαριτωμένην;
 Τῆς πατρίδος μου Γαλλίας πῆρα ὄληνε τὴν λέρα,
 Καὶ μ' ἐνόμισαν μεγάλο θεατρὸνο ἐδῶ πέρα,
 Καὶ μετ' τῆς Ἀγκῶς τὴν κόρη, με ἔτοῦτα καὶ μ' ἐκεῖνα
 Ἐβγα ἂν τὸ γουροῦνι ἐδῶ μετὰ 'ς τὴν Ἀθήνα.

Μὲν ἀμί, ἔχει ὑγείαν... ἴθὲ νὰ σὰς ἀφήσω τώρα...
 Ἐφθασε τοῦ χωρισμοῦ μας ἡ φαρμακωμένη ὥρα.
 Ἀλλὰ μὴ λυπήσθε.. μόνον τὸν Θεὸν παρακαλεῖτε
 Καὶ τοῦ χρόνου τὸν χειμῶνα 'ς τὴν Ἀθήνα νὰ με ὄδητε
 ῥοδοκόκκινον σὰν τώρα, καὶ διόλου μὴ σὰς μέλλῃ..
 Θὰ σὰς φέρω θεατρίναις πρὸ καλαῖς ἀπ' τὴν Φιορέλλη.
 Τα πικρὰ ἐτοῦτά λόγια δὲν ἐτελειώθη ἀκόμα,
 Κι' ὅλοι ἐτρέξαν ἀμέσως καὶ τὸν φίλησαν 'ς τὸ στόμα,
 Κι' αὐτὸς ἐκλαίγ' ὄλοένα ἀπὸ τὴν πολλὴν του λύπη,
 Κι' ἕνα λόγο ὁ καυμένος δὲν μπορούσε νὰ τοῦς εἰπῃ,
 Καὶ ἐτρογγύγιζε τὰ δάκρυα με δόλομαυρο μανδύλι,
 Κ' ἐφιλοῦσε τὸν καθένα με πολὺ καῦμό 'ς τὰ χεῖλη.

Τότε ἐτρέξαν ἀμέσως τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη,
 Καὶ ἐκάμανε γιουρούσι εἰς τὴν Βέρθερα, τὴν Φιορέλλη,
 Τὴν Σορράντη καὶ τῆς Ἀλλαις, καὶ σφιγκτὰ τῆς ἀγκαλιάσαν,
 Κι' ἀπ' τὴν λύσσα ὅπου εἶχαν εἰς τὸ σβέρκο τῆς δαγκάσαν,
 Καὶ ἀφοῦ ἐκάναν μ ἄ τ σι ἐκάθε μία θεατρίνα,
 Ἐβγαν ἀπ' τὸ βαπόρι, κ' ἀνεβῆκαν 'ς τὴν Ἀθήνα.

Ὁ Λαυρίου τὸ γάμο...

Fragment of text at the top of the lower section, including the words "καὶ κλεισθὲν ἔσται" and "ἔσται".

Τὸν ἄλλοτον
*Αὐτοὺς καὶ
Καὶ ὁ ἄλλος
Ὁ δὲ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
*Αὐτοὺς καὶ
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος
Καὶ ὁ ἄλλος

K I H O X

Fragment of text on the right side of the lower section, including the words "καὶ κλεισθὲν ἔσται" and "ἔσται".